

РЕШЕНИЕ

№ 7747

гр. София, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 30.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10100** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178, във връзка с чл.58 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ и § 8 от ПЗР на АПК. Образовано е по жалба на Д. М. Д., чрез адв. М., срещу писмо № РНИ23-МД94-59 от 21.09.2023г. на кмета на район «Нови Искър» - Столична община, в което е обективиран отказ от предоставяне на административна услуга – заверка на 1 бр. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния отказ, тъй като изложените в него аргументи са неотнормирани към исканата услуга. При извършване на исканата услуга административният орган не може да извършва преценка дали жалбоподателя е собственик на посочения имот или не. Производството по заверката е охранително и цели да установи само дали имотът е актуван като общинска или държавна собственост. Компетентен да извърши проверка относно владението на имота в давностния срок е единствено нотариуса. Поради това отказът е незаконосъобразен. Иска се отмяната му и да се задължи ответника да извърши заверка на молба-декларацията във връзка с обстоятелствената проверка. Претендират се разноси.

Ответникът по делото – Кметът на район „Нови Искър“ - СО, редовно призован, в становище от 23.10.2023г. счита жалбата за неоснователна. Сочи, че имотите – предмет на заявлението, попадат в имот с идентификатор 00357.5359.2215, който е идентичен с имот с пл. № 966 и с част от имот с пл. № 971, за който е отреден УПИ

XXVI-966, кв.182 по действащия регулационен план. Имот 2215 е идентичен с имот 1531 и с част от имот 1530, включен в УПИ за индивидуален жк, кв.42 по стария отменен регулационен план. За сгради 2215.1. и 2215.2 няма одобрени архитектурни проекти. За имот 2215 е издадено удостоверение на 30.06.2023г., в което е посочено, че за него не се открива отчуждителна преписка. Уведомени са собствениците на същия имот – наследниците на Н. А. М., които имат претенции върху него, удостоверени със съответни нотариални актове, и които не са съгласни да се процедира молбата-декларация на жалбоподателя. Поради това ответникът счита процесния отказ за законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Административен съд София - град, II АО, 41 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е започнал административното производство със заявление от 30.06.2023 г. Към него е приложил молба- декларация за признаване право на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка земя и сграда с идентификатори 00357.5359.2215 и 2215.1, находящи се в [населено място], [улица]. Имотите представляват УПИ XXIV-966 от кв.182 с площ от 480 кв.м. и жилищна сграда – еднофамилна със ЗП 60 кв.м., на два етаж. Приложени са още: скица-извадка от КК на сградата и дворното място; нотариален акт №122, том К-І, рег. № 3496, дело № 242 от 29.11.2000г., с който З. А. М. е призната за собственик на празно дворно място на [улица] с площ от 410 кв.м.и с пл. № 425а от кв.182, местност „К.“ по плана на [населено място]; нотариален акт № 62, том VIII от 13.08.1995г., с който Д. М. Б. е призната за собственик на празно дворно място с площ от 865 кв.м., включени в парцел 3, имот 335 от кв.12 по плана на С., Ал. В., и празно дворно място с площ от 1192 кв.м., представляващи имот с пл. № 127 от кв.42 по плана на С., Ал. В.; нотариален акт № 27, том II, рег. № 4029, дело № 207 от 06.11.2006г. за признаване на З. А. М. и Н. А. М. за собственици на УПИ XXIV-966 от кв.182 по плана [населено място], [населено място], целия с площ от 480 кв.м. С допълнително заявление от 07.07.2023г. жалбоподателят е представил комбинирана скица за пълна или частична идентичност на УПИ XXIV-966 от кв.182 по действащия регулационен план и имот с идентификатор 00357.5359.2215 по действащите ККРР; удостоверение от 25.07.2023г. на главния архитект на района, според което имот с идентификатор 00357.5359.2215 е идентичен с имот 1531 и с част от имот 1530, включени в УПИ за индивидуален жк, кв.42 по стария отменен кадастрален и регулационен план, в разписния лист към който имот 1531 е записан на Д. М. Г., а имот 1530 – на Н. М. Р.. Имот 2215 е идентичен с част от имот с пл. № 966 и с част от имот с пл. № 971, за който е отреден УПИ XXVI-966, кв.182 по действащия кадастрален и регулационен план. Видно от удостоверения на л. 26 и 27 за сгради 2215.1. и 2215.2 няма одобрени архитектурни проекти, а за имот 2215 няма отчуждителна преписка.

С писмо от 10.08.2023г. ответникът е уведомил наследниците на Н. А. М. и З. А. М. за подаденото заявление, които със свое писмо от 04.09.2023г. са посочили, че са собственици и владеят имот 2215 и сградите в него и молят да се откаже заверка на подадената от жалбоподателя молба – декларация.

В резултат е издаден отказ, обективиран в писмо № РНИ23-МД94-59 от 21.09.2023г.

на кмета на район «Нови Искър» - Столична община, тъй като имот 2215 е собственост З. М. и А. М.. Писмото е съобщено на жалбоподателя на 04.10.2023г., като жалбата срещу него е подадена на 12.10.2023г.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовано лице, подало заявление за заверка на молба – декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларира или констатира вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.” Следователно, административният орган е отказал да уважи искане за извършване на административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Искането, като отправено към Кмета на район „Нови Искър“ - СО за заверка на молба-декларация, че имотът не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка, е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на

собственост върху имот 2215 е извън компетентността на Кмета на район „Нови Искър“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага, вкл. да посочи с кои имоти този имот е идентичен, съответно че за него липсват одобрени архитектурни проекти и отчуждителна преписка.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

По съображения, че имотът е собственост на друго лице, административният орган не може да откаже да разгледа и да се произнесе по направеното от жалбоподателя искане. Още повече, че в представените скици – извадки от КККЛ липсват данни за собственик на имота. В молбата-декларация ответникът е длъжен да впише обстоятелствата, такива, каквито ги е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост и др. под. Дори органът да счете, че е налице конкуренция на права, не може да откаже извършването на услугата, тъй като дали са налице претендираните права върху имота, следва да преценява нотариуса по реда на чл. 587 от ГПК. Казаното означава, че отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост на поискалото услугата лице. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя е единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. А исканата услуга се състои в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска собственост за конкретно посочения имот и ако да - да се посочи акта, и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да пречатства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред.

След като липсват законови основания за постановяване на процесния отказ, същият се явява незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10лв. държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 1500лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 10. Основателно е възражението за неговата прекомерност с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, разглеждането му в едно съз без събиране на допълнителни доказателства. Поради това същото следва да бъде намалено до минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Д. М. Д., чрез адв. М., писмо № РНИ23-МД94-59 от 21.09.2023г. на кмета на район «Нови Искър» - Столична община, в което е обективизиран отказ от предоставяне на административна услуга – заверка на 1 бр. молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно жилищна сграда с идентификатор 00357.5359.2215.1 и ПИ с идентификатор 00357.5359.2215 по молба - декларация към заявление № РНИ23-МД94-59 от 30.06.2023г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „Нови Искър“ – СО по молба – декларация № РНИ23-МД94-59 от 30.06.2023г. по обстоятелствена проверка за заверка относно жилищна сграда с идентификатор 00357.5359.2215.1 и ПИ с идентификатор 00357.5359.2215, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. М. Д. сумата от 1010 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: